

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ 5398/96

בפני : כבוד הרשמת השופטת אורית אפעל-גבאי
 בשם העותר : אדיר שטיינר
 נגד
 המשיבים : 1. שר הבטחון
 2. ראש היחידה להנצחת החייל
 בקשה לחיוב בהוצאות
 בשם העותר : עו"ד דן יקיר
 בשם המשיבים : עו"ד יהודה שפר

החלטה

עמדת המשיבים בנוגע לזכאות העותר לקבלת הזכויות המגיעות לבן זוג לצורך הנצחה היתה, כי יש להמתין להכרעה כוללת בענין זכאות העותר בהליכים השונים שננקטו על-ידו על-פי חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), התש"י-1950 ועל-פי חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גימלאות) (נוסח משולב), התשמ"ה-1985. עמדה זו הובעה במכתב היועצת המשפטית של אגף השיקום מיום 3.7.95 (נספח ע/17 לעתירה). העתירה בענין זכויות העותר כבן זוג לענין הנצחה הוגשה כשנה לאחר מכן, בתאריך 28.7.96, בלא שנעשתה פניה נוספת למשיבים לשם קבלת עמדתם המעודכנת. בעקבות הגשת העתירה החליטו המשיבים להפריד את נושא הנצחה משאר הענינים שהוזכרו, וזאת, בין היתר, בעקבות התמשכות ההליכים בערכאות השונות ועל-פי גישת אגף השיקום כי יש להקל בכל הקשור בנושא הנצחה.

איני סבורה כי בנסיבות אלה יש מקום לחיוב המשיבים בהוצאות. המשיבים ראו לשנות את עמדתם המקורית בענין זכויות העותר בנושא הנצחה מתוך שילוב של שניים אלה: ראשית: העדר פתרון כולל (בשלב זה) של השאלה המשפטית בדבר הכרה בזכויותיו של העותר בבן זוגו של אלי"מ דורון מייזל ז"ל; שנית, יישום המגמה המקלה הנוהגת בנושא הנצחה למיקרה זה. העותר הגיש את העתירה שנה לאחר שסורבה בקשתו המקורית מבלי להביא את הענין לבחינה נוספת לאור התמשכות ההליכים והעדר פתרון כולל כאמור. ייתכן שלו עשה כן, היה הענין בא על פתרונו מחוץ לכתלי בית המשפט. כאמור, איני רואה יסוד לחיוב המשיבים בהוצאות בנסיבות שתוארו.

על יסוד האמור בתשובת המשיבים מיום 2.2.97, אני מוחקת את העתירה. אין צו

להוצאות.

ניתנה היום, כ' באדר א' תשנ"ז (27.2.97).

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח